

Kosiarki pokosowe

W ostatnim wydaniu RPT przedstawiliśmy ofertę sprzęganych z kombajnami zbożowymi podbieraczy do pokosów. Tym razem prezentujemy maszyny potrzebne do ich „sporządzania”.

Przemysław Olszewski

Pierwszy etap w dwufazowej technologii zbioru roślin omtotowych przybiera bardzo różne formy. Przyjmuje się, że najodpowiedniejszym sprzętem do jego przeprowadzenia są kosiarki pokosowe, zwane potocznie pokosówkami. Na wstępie warto zauważyć, że określenie to nie jest zbyt udane. Każda kosiarka rolnicza, niezależnie od konstrukcji, pozostawia bowiem po sobie pokos. Może być on nieprzetworzony bądź zmodyfikowany w celu uformowania wału o określonych właściwościach. Termin „kosiarka pokosowa” przylgnął jednak podręcznikowo do maszyn, w których łan roślin cięty jest przy użyciu podłączanego do ciągnika lub samodzielnego nośnika narzędzi hedera ze znaną z kombajnów zbożowych belką nożowo-palcową bądź rzadziej bezpalcową. Strumień skoszonej masy żniwnej zwykle zwężają następnie i pozostawiają na ściernisku poprzeczne pasy gumowe.

Czy kosiarka dyskowa to dobry pomysł?

Spójrzmy jednak na zagadnienie znacznie szerzej. Wielu rolników do pokosowania roślin omtotowych używa stosowanych przy produkcji pasz zielonych tradycyjnych kosiarek dyskowych bądź bębnowych. Na maszyny te często spada krytyka i utożsamiane są one z amatorską technologią zbioru w celu pozyskania nasion. Czy faktycznie tak jest? Nie ma na to pytanie jednoznacznej odpowiedzi. Często patrzymy na kosiarkę przez pryzmat najbardziej kojarzonego z dwuetapówką rzepaku, a w Polsce metodę tę wykorzystuje się przy zbiorze kilkudziesięciu innych gatunków roślin. Różnorodność plonów i potrzeb jest ogromna. Dla przykładu część z tego liczego zbioru stanowią trawy nasienne. Tylko w tej grupie występuje wiele gatunków o odmiennych właściwościach i wymaganiach. Trawy nasienne w naszym kraju zbierane są z pnia hederami tnącymi i oczesującymi, a także z pokosu po rozmaitych maszynach. Jednym z bardziej popularnych gatun-

Wciąż dominujące na polskich polach Fortschrittki mogą być agregowane z hederami ślimakowymi (u góry) i taśmowymi. Do zbioru rzepaku dedykowano te drugie, jednak w praktyce z łanem pełnym tuszczyn mierzyły się także ich odpowiedniki paszowe.

ków jest życica wielokwiatowa, zwana też rajgrasem francuskim. Jak podkreślają doświadczeni plantatorzy, znacznie lepiej reaguje ona na niskie koszenie kosiarką dyskową i pozostawienie jej w formie cienkiej warstwy materiału na ściernisku.

Cele stawiane maszynom do tworzenia pokosów są zwykle podobne. Chcemy ściętą masę jak najszybciej i rów-

nomiennie podsuszyć oraz uniknąć strat w czasie koszenia i leżakowania do uzyskania gotowości omtotowej. Z jednej strony można powiedzieć, że im wyższe pozostawimy ściernisko, tym lepszą zapewnimy wentylację położonego łanu od spodu. Taka strategia odwdzięczy się również w przypadku opadu deszczu na plantację z uformowanymi wałami, ponieważ będą one mniej podatne na